

на германский царь (Максимилиана), който билъ жененъ за дъщеря та на Карла Сърдцатий.

Гузний Людовикъ XI не вѣрвалъ французски ти голѣмци, та ги не припушталъ въ царевити дворове. Той, обиколень отъ наемна шотландска и швейцарска стража, послѣдни ти си години живѣлъ въ укрѣшена та си сграда (Плеси) посрѣдъ неприближими блата и гори. Людовикъ билъ много лють и суевѣренъ, та често го мъчила съвѣсть та му, и най-много го било страхъ отъ смъртъ та; той си ималъ единъ звѣздоброецъ, когото каралъ да му бае и лучи по звѣздити, кога ште умре. Людовикъ, който за други работи билъ толкова скъперникъ, не жалилъ парити, што давалъ на безбройни ти шпиони въ негова та земя и у съсѣдити му. Нъ при всичко това Франция му дължи за нѣкои добри наредби (запримѣръ, за уреждане то на редовна пошта), и уобшто той съ голѣмо залѣгане закрилялъ търговия та.

Война на Алений Шипкъкъ съ Бѣлий. Между това въ Англия имало страшна размирица отъ несговоръ, позната подъ име на Алений Шипкъкъ съ Бѣлий. Тая война се протакала около тридесетъ години (1455—1485 год.). Причина на война та била тая: Кралский родъ на Плантагенети ти се раздѣлилъ на два главни клона: на Ланкастерский и Йорский (Ланкастерский ималъ на гербъ ть си аленъ шипкъкъ, а Йорский бѣлъ; за това се нарекла и война та така). Краль *Хенрихъ VI*, който билъ отъ Ланкастерский царский корень, билъ човѣкъ съ добра душа, нъ билъ много слабъ и недостоенъ. Затова роднина та му Йорский херцогъ наумилъ да му отнеме прѣстоль ть, и се вдигналъ възъ него. Нъ за правдини ти на Хенриха VI скочила да ги забрани стопаница та му Маргарита Анжуйска, която била много достойна и честна жена.

Въ тоя бой се избили членове ти на кралский родъ